

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

A ante F

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Ætæ, s. p. diminutivum, Aetas modica, & tenerior puerorum ætas. [*æta* dicitur. Gall. *petit aage*, *bas aage*. Ital. *Età tenera*. Ger. *Klein aiter* oder *junger aiter*. Belg. *Emen tinnen tot est die kind- tægt*. Hisp. *Edad tierna*. Pol. *Młodość*. Vng. *Gyermekkor*. Ang. *Infancy*, *youth*.] Cic. de Fin. Facile est hoc cernere in primis puerorum ætatibus. Idem de Arusp. respon. Qui primam illam suam ætatulam ad scurrarum locupletum libidines detulit. Plautum in Pseud. In mundis, mollibus, deliciisque ætatulam agit.

Æternus, m. f. perpetuus, quasi æternus, à quo Sempiternus, quasi semper æternus. [*אין עולם* *ajin olam* sicut *lehalim*, *ajin* *ajin* *ajin*. Gall. *Eternel*, *durable* à *taman* *perpetuel*. Ital. *Eterno* *perpetuo*. Ger. *Ewig*. Belg. *Ewig*. Hisp. *Eterna* *que* *siempre* *dura* *y* *viva*. Pol. *Wieczny*. Vng. *örökké* *vale*. Ang. *Perpetual*, *eternal*, *which*, *dureth* *for* *ever*.] Cic. 1. Tusc. id ait esse æternum quod per se moveat. Sal. in Cat. virtus clara, æternaque habet. Differt tamen æternum & Sempiternum: quoddam Sempiternum dicitur Deum esse, qui semper fuit, etique æternos homines, qui principium quidem habuerunt, & tamen animo sunt immortales, atque perpetui. Æternum, frequenter pro adverbio temporis accipitur. [*אין עולם* *ajin olam* *ajin*, *ajin*. Gall. *Eternellement*, *à* *taman*. Ital. *Eternamente*. Germ. *Ewiglich*. Hisp. *Siempre*. Pol. *Wiecznie*. Vng. *örökké*.] Virgil. 6. Aeneid. sedet æternumque sedebit infelix Thebes. loquitur de poenis inferorum. Idem: -manet, æternumque manebit. Sic Aeternod. Idem. Plin. lib. 2. cap. 107: Videt æternod hunc fontem igneum contextens fraxinus.

Æternitas, f. Perpetuitas, que nulla temporis quantitate meturari, nullo temporis spatio designari potest: quum omne contineat ævum, & contineatur à nullo. [*אין עולם* *ajin olam* *ajin*. Gall. *Eternité*, *perpetuité*. Ital. *Eternità*. Germ. *Ewigkeit*. Belg. *Ewigheit*. Hisp. *Perpetuidad*. Pol. *Wieczność*. Vng. *örökké* *vale*. Ang. *Perpetuity*.] Plin. lib. 13. cap. 3: Materie verò ipsi Æternitas. Cicero. Sed fuit quædam ab infinito tempore æternitas, quam nulla circumscriptio temporum metiebatur.

Æternus, as, ad. p. Perpetuum facio. [*אין עולם* *ajin olam*. Gall. *Eterniser*, *perpetuer*. Ital. *Perpetuare*. Ger. *Ewig* *unsterblich* *oder* *unsterblich* *machen*. Hisp. *Perpetuar*. Pol. *Wieczny* *czynić*. Vng. *örökké* *vale*. Ang. *To* *make* *perpetual*.] Varr. Rerum humanarum lib. 3: Literisq; ac laudibus æternare, verbum est antiquum. Horat. 4. Carm. Quæ cura patrum, quæve Quiritium, Plenis honorum muneribus tuas Auguste virtutes in ævum Per titulos memoresq; fastos Æternæ.

100. 14. 4. 5

Æthaliones, [*איתליונים* *ajithalioנים*. Gall. *Cyales*. Ital. *Cyale*. German. *Äthaler*. Hisp. *Cyales*. Pol. *Äthaler*. Vng. *Äthaler*. Ang. *Grashopper*.] Cicadae dicitur, quæ in æthere, sicut in aëre, hoc est, propterea quod à Sole aduratur. Cælius ex Theophrasti interpret. lib. 17. cap. 6.

Æther, [*איתר* *ajithar*. Gall. *l'air* *supreme*, *ou* *l'element* *du* *feu*. Ital. *l'æra* *del* *fuoco*. Germ. *Der* *Himmel* *oder* *das* *Element* *des* *Feuers*. Belg. *Den* *Hemel* *ofst* *dat* *overste* *Element* *dat* *vuer*. Hisp. *Cielo* *del* *hurco*. Pol. *Niebo*, *albo*, *ogien*. Vng. *Eg* *vagy* *meny*. Ang. *The* *air* *or* *skies*.] Ab Anaxagora accipitur pro elemento ignis. Aristoteles verò de Mundo hoc nomine significari ait, cæli, spherarumque substantiam: hoc est, totam spheram, & cæli, & stellarum compaginem, non quod ignis flagret, sicut in aëre, sed quod semper novum suo circumductu currat, & cælestibus rapidissimis rotetur, sicut in aëre, quum sit, inquit, illud elementum à quatuor illis diversum, tum divinum, tum interius expert. Hodie quoque Philosophi duas præcipuas Mundi constituunt partes. Elementa & Ætherem: sive (quod in unum recidit) Mundum elementarem & Ætherem: elementorum nomine Terram, Aquam, Aërem, & Ignem intelligentes: Ætheris autem nomine complectentes quicquid est supra elementum ignis. Alii Ætherem accipiunt pro aëre. Apuleius, aqua, tellus, æther, ignis. Virg. resonatq; fragoribus æther. Ex quo significatio ortus hoc Adæsum: Tranquillum æthera remigas, æthera remigas legione. Apud Theophrastum refertur de incassum laborantibus. Perinde est quasi dicas, Aërem diverberas, remigantium motu. & Lucret. lib. 11: Æthera posuit pro Iove: Postremo peccant imbres: ubi eos pater Æther in gremium matris Terræ præcipitavit.

Ætheria, ræ, sicut generis feminini, nominativus est Latinus, deductus à Græco secusativo *ætheria*, idem significans quod Æther: tamen in eodem genere apud Homerum & Pindarum etiam legatur.

Ætherius, a, um, sicut, sive Æthereus, Quod est ætheris. [German. *Ätherisch*. Hisp. *Ätherio*. Vng. *Ätherisch*.] Virg. 12. Aen. Ætheria quos lapsa plaga Iovis aëtae aperto Turbabat cælo. Ætheria terra apud Macrobi. Comment. in Som. Scip. libro primo, capite undecimo: A Luna enim deorsum natura incipit. Denique illam ætheriam terram physici vocaverunt, & habitatores, jus lunares populos. Rustus: ut sit Luna pro

terra, quam ætheream terram diximus nominatam.

Æthiops is, sicut, Herba est lactuca: folio, in Æthiopia nascens, vel in Meroe Nili insula (à qua etiam Merois dicitur) cuius tactu (si Magorum vanitati credimus) clausa omnia aperiantur, amnesque etiam, & lacus exarescunt. De hac Plin. lib. 26. cap. 4. & lib. 27. cap. 4.

Æthra, ræ, Splendor ætheris, & pro aëre ponitur. [*æthra*. Ger. *Das* *höchste* *der* *höhen* *oder* *glanz* *des* *Himmels*. Belg. *Den* *hogen* *der* *hemels*. Vng. *Az* *élet* *is* *mondok* *sz* *szere*.] Virg. 11. 3: Nam neque erat astrorum ignes, neque lucidus ætheris decora polus. Vbi Serv. per Æthram spheram, intelligit splendorem ætheris. Nam æther est ipsum elementum: æthra verò splendor ætheris.

Æthra, orum, sicut, Callimachus poetæ librum suum inscripsit, quem de causis & rationibus sacrorum edidit, eodem sententia quo Ovidius Fastos conscripsit. Opus hoc temporam injuria interceptum ad nos non pervenit.

Æthra, orum, sicut, Causæ redditiō, cōposita dicitur, sicut in *ajin* *ajin* *ajin*. Quint. lib. 1. cap. 3: Sententiæ quoque, & chris, & æthrae subiectis dictionum rationibus, apud Grammaticos scribantur, quia initium ex lectione ducitur. Quorum omnium similis est ratio, forma diveta: quia Sententia universalis est vox, Æthra, personis continetur.

Æthra, orum, sicut, Causa, principium, origo. Vnde Æthra Callimachus librum suum inscripsit, quo causas & originis sacrorum Græcanicorum est complexus, quem admodum Ovid. in Fastis Romanorum Latiorumque sacrorum initia causasque esse persequitur.

Æthra, orum, sicut, pen. prod. [*æthra*. Ger. *Ein* *Ätherion*.] Lapis est colore subrufo, quæ si concutias, alium lapidem, quæ veluti pregnans in utero gerit, intus audit sonantem. Inveniuntur hinc in aquilarum nidis: ferunturque, aquilæ sine his ova parere non posse. Quam ob causam nomen illis impositum creditur. Mulierum quoque partus, femori alligatus æthra, faciles reddere putatur. Quatuor autem sunt æthrae species, quas enumerat Plin. lib. 36. cap. 23. Est & Æthra, gemmæ nomen, impositum à colore aquilæ candicante cauda. Vide eundem lib. 27. cap. 11.

Æthra, orum, sicut, pen. prod. [*æthra*. Gall. *Temps* *perpetuel*, *l'age* *que* *pas* *viens* *en* *homme*. Ital. *Longa* *et* *eterna* *tempo* *longo*. Ger. *Lang* *zeit* *et* *etern* *wehrend* *zeit*. Belg. *En* *langen* *tot*. Hisp. *La* *edad*, *o* *siglo* *que* *vive* *en* *hombre*. Pol. *Wieczny*. Vng. *Örökké* *vale*. Ang. *An* *eternal* *living* *time*, *the* *age* *of* *a* *man*.] Proprie tempus, & ætas longa, sive perpetua à Græco *ajin*, ultera interjecta, ut inquit Apul. Virg. Tanquam æthra longinquæ valet mutare veterulas. Pro ætate. Idem 2. Aen. vos o quibus integer ævi Sanguis, ait. Inde Æthra, & Æthra secundum Priscianum, quod per syncopam Æthra, & Æthra dicitur, pro senectute, longævitateque. Hinc deducitur Coævus, Acævus, Grandævus, longævus, & Primævus.

Æthra, orum, sicut, Antiqui pro ætas, vel annositas dixerunt. [*æthra*. Gall. *Antiquité*. Ital. *Antichità*. Ger. *Alter*. Hisp. *Edad*, *vejez* *de* *muchos* *años*. Pol. *Starość*. Vng. *Égység*. Ang. *Age*, *oldness*.] Varro Tithonus: Extrema æthra metam æthras. Gell. lib. 20. cap. 11: Si in jus vocat, si moribus æthrasque vitium esset, qui in jus vocabit, iumentum dato. Hic pro annositate. Sunt autem verba ex lege 11 Tab.

Æthra, orum, sicut, Sempiternus, æternus. [Vng. *örökké* *vale*.] Apuleius de Deo Socratis: Quos Deos Pluto existimat veros, incorporeales, animales, neque sine ullo fine, neque exordio, sed prius ac æterno æternos.

Æthra, orum, sicut, Proverbia specie dicuntur convitiatores, ab Æthra, Antica regionis populis, dicacitate & mordaci virulentia famosis. Cælius Antiqu. lib. 18. cap. 23.

Æthra, orum, sicut, ante F. In notis antiquorum, alio facto A. F. P. R. aptum fide Publii Rutilii vel ante factum, post relatum: vel, Aemilius fecit, plebitur Rutilius. A. F. B. R. ad fossabaurum.

Æthra, orum, sicut, ante F. In notis antiquorum, alio facto A. F. P. R. aptum fide Publii Rutilii vel ante factum, post relatum: vel, Aemilius fecit, plebitur Rutilius. A. F. B. R. ad fossabaurum.

Æthra, orum, sicut, ante F. In notis antiquorum, alio facto A. F. P. R. aptum fide Publii Rutilii vel ante factum, post relatum: vel, Aemilius fecit, plebitur Rutilius. A. F. B. R. ad fossabaurum.

Æthra, orum, sicut, ante F. In notis antiquorum, alio facto A. F. P. R. aptum fide Publii Rutilii vel ante factum, post relatum: vel, Aemilius fecit, plebitur Rutilius. A. F. B. R. ad fossabaurum.

Æthra, orum, sicut, ante F. In notis antiquorum, alio facto A. F. P. R. aptum fide Publii Rutilii vel ante factum, post relatum: vel, Aemilius fecit, plebitur Rutilius. A. F. B. R. ad fossabaurum.

lib. 4. Nec & alias similes affanias frustra oblatrantes, eos re-

Atitum, adverb prima, non media acuta, ut Quint. lib. 4. do-

Affectare, Affectatio, Affectatus, Affectio, Affecto, Af-

Affectus, compoſitū ex Ad & Fero, ſignificat Apporro. [נשנ]

Affectus, per duplex l. Apportatus, participium est ab Affector.

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

ſini autem quidam, ſicut Cicero, Affectiones, vel Affectus, qui-

dam verò de Græco expreſſius Paſſiones vocant. & Interdum

accipitur pro ſtudio, cupiditate, vel deſiderio. Iuvenalis: Si

res ampla domi, ſimilis que affectibus eſſet.

Affecto, onis, f. r. Eſt quivis animi motus, ſive paſſio: ut amor,

odium, iracundia, invidia, timor, lætitia, & ſimiles.

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

Affectio, in pen. cor. ex Ad & facio, Moveo, permoo. [אשנ]

ac nomine antiquo à parte quadam leporarium appellatum.
Affines, com. t. sunt viri & uxoris cognati inter se, quod dux
 cognationes inter se diversæ per nuptias coniunguntur, & al-
 tera ad alterius fines & terminos accipit. [אֵינִי אֶפְרַיִם אֶבְרָם
 אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Prochain par lignage, alliee par ma-
 riage. Ital. Parenti per conto de matrimonio. Ger. Schwager / ge-
 sweher. Belg. En Wac / ten Schwager. Hisp. Parientes por castamien-
 to. Pol. Rodzina / kuzyn. Vng. Szoci. Ang. Cousins by
 marriage. Neq; solum de viris dicitur, verum etiam de mulieribus.
 Cic. post red. in Sen. Tu affinem tuam, meâ filiam, super-
 bilissimis, & crudelissimis verbis à genibus tuis repulisti. Dic-
 tur autem ab eo, quod dux cognationes, quæ diversæ inter se
 sunt, per nuptias copulantur, & altera ad alterius cognationis
 finem accedit: ex Ad, & Finis. Terent. in Adelph. Hæc his est
 cognatus proximus, affinis nobis. Idem in Heaut. Imò gener
 & affines placent. Vbi Donatus ait: Vxoris cognati, sunt affi-
 nes mariti. Vnde multi gradus sunt, & veluti rami propinquitatis
 in affinitate, & cognatione dispositi. Nomina eorum hæc
 sunt, Socer, Socrus, Gener, Nurus, Vitricus, Noverca, Privi-
 gnus, Privigna, Levir, Glos, Janitices. Sed de singulis horum
 vide suis locis.
Affinis, adject. vicinus, conjunctus, & tam genitivo quâ dativo
 jungitur. [אֵינִי אֶפְרַיִם אֶבְרָם אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Voisin, prochain. Ital. Vi-
 cino, congiunto. Germ. Nachbar / anstoßer. Hisp. Casa comarcana.
 Pol. sąsiedzi, przysięci. Vng. szomszéd, mellette való. Ang. A neigh-
 bour, next. Affinis culpa, vel sceleris dicitur, in quæ cadit cul-
 pa vel sceleris suspicio: vel qui est culpe, vel sceleris particeps.
 Cic. in Car. Huic sceleris si paucos putatis affines esse, vehemē-
 ter erratis. Idem pro Sulla: Vbi neq; homines fuisse putantur
 huius suspensionis affines. Idem. Circumspicite paulisper men-
 tibus vestris homines, qui huic affines sceleris fuerunt.
Affinitas, tatis, Et. Propinquitas ex cognati nuptiis contracta,
 vel hominum affinitas inter ipsos conjunctio. [אֵינִי אֶפְרַיִם אֶבְרָם אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Affinité, alliance par mariage. Ital. Parente-
 la per conto di matrimonio. Ger. Schwager / Schwägerin. Hisp. Parientes por castamien-
 to. Pol. Rodzina / kuzyn. Vng. Szoci. Ang. Cousins by marriage. Cic. 4. Verr. Quo quisq; te maxime cogitatio-
 ne, adinitate, necessitudine aliqua attingebat.
Afirmo, as, ad. p. Assevero, assero, confirmo. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Affirmer, as-
 severer. Ital. Affermare. Germ. Bestätigen / sagen / gemiß / etwas sagen.
 Belg. Bevestigen / bevestigen / vasten / vasten. Hisp. Afirmar / afirmar / al-
 guna cosa. Pol. Twierdzić / pewnie. Vng. Vallem, bizonyítom. Ang. To asseverate. Cic. 4. Acad. Qui dubitamus igitur affirmare, ni-
 hil inter hæc interesse.
Afirmatio, asseveratio, confirmatio. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Afirmation, asseveration. Ger. Bestätigung / gemiß / etwas sagen. Hisp. Afirmation. Polon. Twierdzenie. Vng. Bizonyítás, vallás. Ang. Affirming, asseveration. Cic. 3. Offic. Est enim iusjurandum affirmatio religiosa.
Afirmare, asseverare. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. En affirmant qu' il est vray. Ital. Affermare. German. Beweisen / eigentlich. Hisp. Afirmadamente. Pol. Twierdzić / pewnie. Vng. Bizonyos / képpen. Ang. By affirming. Cic. 3. Offic. Quod autem affirmare, quasi Deo teste promittis, id tenendum est.
Affluens, Vide Afflo.
Afflatus, est, evi, etum, Illachrymor. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Larmes. Ital. Piangere. German. Mit cinen weinen. Hisp. Florar. Pol. Wzrost / płacz. Vngar. Eggyri valakind sírok. Ang. To weep. Plaut. in Persa: Sed longe ab Athenis esse se natam autem. Et ut affleat, quum ea memoret.
Affligo, is, pen. prod. compositum ex Ad, & Fligo antiquo verbo, Prostrato, in terram conicio & deprimo. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Ruer / acca-
 bier par terre. Ital. Metessi sotto i piedi, abbassare, atterrare. German. Rader auf den boden werfen. Hisp. Derribir por el suelo. Pol. Zrzucić / Zwrzucić / rozszalać. Vng. A földbe / verem / posztolom. Ang. To cast to the ground, to strike. Cic. in Pison. Illi autem statuum istius per similem, quam stare in loco celeberrimo voluerunt, ne suavitissimi hominis memoria moreretur, affligunt, commi-
 nuunt, dissipant. Idem pro Cælio: Qui Catuli monumentum afflixit, meam domum struit. Plin. lib. 8. cap. 40. Cæf. 6. Bell. Gall. Accipitur pro opprimo, male muldo, dolore affligo, perdo. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Tormenter, affli-
 ger. Ital. Tormentare, affligere. Germ. Plagen / plagen / betummeln. Hisp. Atormentar, affligir. Pol. Zastawiac / strasz / straszic. Vng. Nyomatom. Ang. To afflict, to chastise. Cic. Att. lib. 4. Verme le-
 varat tuus adventos, sic ditissus afflixit. Cic. in Pison. Affli-
 ctus luctu ac merore.
Afflicto, a, um, prostratus, jacens, & rebus adversis oppressus. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Afflicte. Ital. Afflito. Ger. Zu boden geworfen. Belg. Derribt / geplat. Hisp. Afflido. Pol. Zwrzucić / rozszalać. Vng. Megh nyomatás. Ang. Affli-
 ctus, struck. Cic. pro lege Manilia: Dissidentem rebus suis co-

firmare, afflicto erigere, perditumq; recreare. Idem post red-
 ditum: Qui mihi afflicto & jacenti dextram porrexit.
Afflicto, afflicto, vexatio. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Affliction, vexation, torment. Ital. Affliczione, travaglia. Germ. Irtsat / Irtsat. Hisp. Affligimto. Polon. Trafiunek / woyak. Vng. Nyomata. Ang. Affliction, torment. Cic. 4. Tusc. Mole-
 stia, afflictio, desperatio. Sic 3. Tusc. Alii ubiq; legunt Afflictatio,
 Afflicto, afflicto, vexatio, idem Cic. 4. Tusc. Afflictio, x-
 gritudo cum vexatione corporis.
Afflicto, us, idē Cic. 2. Tusc. Effeminata virtus afflicto occidit.
Afflicto, m. t. aliud verbale, Qui afflicto, vel affligit. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Tormenter, qui affligit. Ital. Chi affligit, tormentatore. Ger. Ein plager / beschädiger / betummeler. Hisp. Atormentador. Pol. Kłopotliwy / szkodliwy / szkodliwy / szkodliwy. Vng. Nyomatás. Ang. A tormenter, who chastises. Cic. in Pison. Senatus odit te, quod eum te facere iure concedis affli-
 ctorem, & proditorum non modo dignitatis, &
 Afflicto, as, frequenter vultus. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Tormenter, torment. Ital. Affligere / stramantare. Germ. Etrena / ved-
 bestig / plagen / verieren / vord betummeln. Hisp. Affligir / morder. Pol. Docię / wiat / pić / trapić / kłopot. Vng. Nyomatatom. Ang. To torment and afflict greatly. Cic. 4. Bel. Gal. Et operarias, quæ ad anchoras erant deligata, rempensas afflicto abbat. Ibidem lib. 3. Tac. lib. 13. Cic. 4. Tusc. O te infelicem, quam te afflicto, nisi iratus essem. Idem ad Atticum lib. 1: Hic tu me accusas quod me afflicto.
Afflo, as, ad. p. Ad aliquid spiro. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Souffler en alant vers un costé / quelque chose. Ital. Spirare, à qualche cosa. Ger. Aufblasen / tanzen / amüßen. Belg. In vsem aen / huyde / vage aen / biate. uer. Hisp. Sepalar / haxia / vna cosa. Pol. Dmć / przydmć / Chucham / wucham. Vng. Valamiro / fuvak / leblak. Angl. To blow or breath upon any thing. Liv. Afflabat vis frigoris acrior. Cic. de Senect. Odores afflantur est floribus, per translationē. Vng. 1. Aen. -nanq; ipsa decorâ Casariem nato genitrix lumenq; iuvenec Purpureum, & latus oculus afflarat honores: id est, afflando dederat. Laet. lib. 7. Odor ille sapientie tam suavis, tam jucundus afflavent. Interdū ponitur pro excito, incito. Cicero pro Arch. Poetas mentis viribus excitari, & quasi divino quodâ spiritu afflari.
Afflatus, us, m. q. verbale, Actus afflandi. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Vent. Ital. Vento. German. Abblasung / amüßen. Hisp. Viento. Polon. Nalewanie. Vngar. Fuvak, le helen. Ang. Blowing, breath in. Plin. lib. 10. cap. 33. Perdicæ conceptus supervolantium afflatus. Cic. 1. de Divin. Oracula quæ insin-
 du divino afflatusq; funduntur.
Afflatus, is, n. t. Abundo. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Abunder, coster vers quelque chose. Ital. Abundare, coster vers qualche cosa. Ger. Herzu / herzu / herzu / herzu / herzu. Belg. Overvullen / overvullen / overvullen / overvullen / overvullen. Pol. Wypelnąć / wypelnąć / wypelnąć / wypelnąć / wypelnąć. Vng. Amul-
 kbólom. Ang. To abound, to have plenty of any thing, to flow in. Proprie ad aliquid suere. Colum. Ne quum à vertice torrens imbribus conceptis affluerit, fundamenta convellat. Plin. lib. 2. cap. 97. Bis inter duos exortus Lunæ affluat, bisq; tempest. Demans æstibus loquitur. Cic. translatē usus est. 1. de Finib. Nam si ea sola voluptas esset, quæ quasi titillaret sensus, ut uia dicam, & ad eos cum suavitate afflueret & illaberetur. Tan-
 quam de liquoze dixit, afflueret id est, leviter fluere.
Affluens, particip. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Liv. 5. bell. Macedon. Quotidie affluente multitudine ad famam belli. Idem 4. bel. Pun. Affluens, abundans. Cic. pro Arch. Vbi eruditissimis hominibus liberalissimiq; studis affluens. Idem contra Rull. Opibus & copiis affluens. Idem Offic. 3. Omnium rerum affluentibus copiis ditari.
Affluentia, s. p. Abundantia. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Copiosité, largesse. Ital. Abundante. Ger. Überflutet / gemüß. Hisp. Abundancia. Pol. Obfity. Vng. Amulkbólom. Angl. Abundance, plenty. Cic. de Lege Agrar. Ex hæc copia, atque omnium rerum affluentia, primum nata est arrogantia.
Affluentia, adverbium, Copiosè. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Copiosément, largement. Ital. Abundante. Ger. Überflutet / gemüß. Hisp. Abundantemente. Pol. Hojnie, obfity, dostatek. Vng. Amulkbólom. Angl. Abundantly, plenteously. Cic. 3. Tusc. Quod affluentiis voluptates haurit.
Affludo, is, affodi, affodum. Fodiendo adjungo. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Fouir au pres, en fouissant adun-
 dre. Ital. Cavar vicino, cospicando / congiungere. Ger. Mit graben / so-
 schen fagen. Hisp. Echar lo caudo / sobre canaño. Pol. Wkopam.
 Vngar. Mellé / szon / váson. Ang. To dig or dig together, in dig zone to
 solo affodimus.
Affludo, atis, atus sum, d. p. ex Ad & Fari compositum, significat
 Alloqui. [אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל אֶשְׂרָאֵל] Gall. Parler à
 quelqu'un

